(7)22:The LORD spoke to Moshe, saying,

23:Speak to the children of Yisrael, saying, You shall eat no fat, of ox, or sheep, or goat.

24:The fat of that which dies of itself, and the fat of that which is torn by animals, may be used for any other work; but you shall in no way eat of it.

25:For whoever eats the fat of the animal, of which men offer an offering made by fire to the LORD, the soul who eats it shall be cut off from his people.

26:You shall eat no manner of blood, in any of your dwellings, whether it be of bird or of animal.

27:Whoever it be who eats any blood, that soul shall be cut off from his people.

28:The LORD spoke to Moshe, saying, 29:Speak to the children of Yisrael, saying, He who offers the sacrifice of his peace-offering to the LORD shall bring his offering to the LORD out of the sacrifice of his peace-offering:

30:his own hands shall bring the offerings of the LORD made by fire; the fat with the breast shall he bring, that the breast may be waved for a wave-offering before the LORD.

31:The priest shall burn the fat on the altar; but the breast shall be Aharon's and his sons'.

32:The right thigh shall you give to the priest for a heave-offering out of the sacrifices of your peace-offerings.

33:He among the sons of Aharon who offers the blood of the peace-offering, and the fat, shall have the right thigh for a portion

a portion. 34:For the breast of the wave-offering and the thigh of the heave-offering have I taken of the children of Yisrael out of the sacrifices of their peace-offerings, and have given them to Aharon the priest and to his sons as a statute forever from the children of Yisrael.

35:This is the anointing-portion of Aharon, and the anointing-portion of his sons, out of the offerings of the LORD made by fire, in the day when he presented them to minister to the LORD in the priest's office;

רַיְדַבֶּר יְהַנָה אֶל־ בַּר יְהַנָה אֶל־

מֹשֶׁה לֵאמֹר: בּיַדַבֶּר אֶל־בְּנִי יִשְׂרָאֻל לֵאמֹר בְּלֹרחֵׁלֶב מְשִׁר וְבֶשֶׁב וָעֵז לָא תֹאכֵלוּ: בּיַוְחֻלֶב וְבֵלָה וְחֲלֶב וְחֵלֶב וְחָלֶב וְחָלֶב וְחָלֶב מְלֵּהוּ: בְּיַבְלְה וְאָכֵל לְא תֹאכְלְהוּ: בְּיַבְלְה וְאָשֶׁר יַיִקְרִיב מִמֶּנְנְה אַשֶׁה לֵיהוֹה וְנִכְרְתָה הַנְּפֶשׁ הָאֹכֶלֶת מִעְמֶּיהָ: בּיַּלְכל־דָם לְא תֹאכִלוּ בְּכִל מוֹשְׁבֹתִיכֶם לָעוֹף בִּיֹלְרְיִב מְאַכְלוּ בְּכֹל בְּלֹדְהָם וְנִכְרְתָה בִּבְּבְּשׁ אֲשֶׁר־תֹאכַלְל בְּלֹדְהָם וְנִכְרְתָה הַנִּפִשׁ אֲשֶׁר־תֹאכַלְל בְּלֹדְהָם וְנִכְרְתָה הַנִּפִשׁ אֲשֶׁר־תֹאכַלְל בְּלֹדְהָם וְנִכְרְתָה הַנִּפשׁ אֲשֶׁר־תֹאכַלְל בְּלֹדְהָם וְנִכְרְתָה הִנִּפשׁ אֲשֶׁר־תֹאכַלְל בְּלֹדְהָם וְנִכְרְתָה הִנִפשׁ הַהוֹא מעמיה:

צריַבְבֶּר יְהַוָּה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמְר: פּיַבַּבֶּר אֶל־בְּנֵיי ½ºs לַּ

שלמיו אַת־זַבַח המקריב <u>החוה</u> את־החקב תנופה אתו הַתַוּה תרומה תתנו ־דַם וָאֵת־הַחֵּכֵב 34∶בֿל: אַת־חַזָה שוק התרומה לָאַהַרֹן משחת זאת:35 מאת עולַם הקר יהוה

36:which the LORD commanded to be given them of the children of Yisrael, in the day that he anointed them. It is a statute for ever throughout their generations. 37:This is the teaching of the burnt-offering, of the meal-offering, and of the sin-offering, and of the guilt-offering, and of the consecration, and of the sacrifice of the peace-offering;

38:which the LORD commanded Moshe in Mount Sinai, in the day that He commanded the children of Yisrael to offer their offerings to the LORD, in the wilderness of Sinai.

(8)1:The LORD spoke to Moshe, saying, 2:Take Aharon and his sons with him, and the garments, and the anointing oil, and the bull of the sin-offering, and the two rams, and the basket of matzah;

3:and assemble all the congregation at the door of the Tent of Meeting.

4:Moshe did as the LORD commanded him; and the congregation was assembled at the door of the Tent of Meeting.

5:Moshe said to the congregation, This is the thing which the LORD has commanded to be done.

לֵיהֹנְה: ﴿ إِنْ إِنْ إِنْ إِنْ لِكُنْ فِيْ فِي فِيْ الْكُنْ وَالْمُ الْكُوْمِ فِي الْكُوْمِ فِي الْكُوْمِ الْكُومِ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللّهُ اللَّهُ اللَّامِ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّامِ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّامِ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّالِي اللَّهُ اللّهُ اللَّهُ اللّهُ الللّهُ اللّهُ

אַתר אַהְרֹן וְאָתר בּבְּגִּלִים וְאָת שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְאָת | בְּּרִיּן וְאָתר בַּבְּנִין אִתּוֹ וְאָת הַבְּּגִּלִים וְאָת שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְאָת | בַּּרִיּן בְּיִּעִת שְׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְאָת | בַּּרְּיִם וְאָת סֵל הַמַּצְּוֹת: בּּוְאָת בְּיִבְּעִת וְאֵת בְּיִבְּיִם וְאָת סֵל הַמַּצְוֹת: בּּוְאָת בְּיִבְּיִם וְאָת סֵל הַמַּצְוֹת: בּּוְאָת בּשְׁה בְּלְרבִים וְאָת מִשְׁה בְּלְרבִים מִשְׁה בְּלְרבִים מִשְׁה אֶל־בָּעַת בְּיִה אָל־בָּעַת בּיִּבְּר בִּיִּה יְהְוָה אֹתְוֹ וַתִּקְּהֵל הַעֲבְרה עִוֹה הַבְּבָר בִּיִּל מוֹעֵר: בּוַיִּאמֶר משְׁה אֶל־הָעֵבְרָה עָוֹה הַדְּבָּר צְּשָׁה יִהְוָה לַעֲשׁוֹת:

(7)22:The LORD spoke to Moshe, saying,

23:Speak to the children of Yisrael, saying, You shall eat no fat, of ox, or sheep, or goat.

24:The fat of that which dies of itself, and the fat of that which is torn by animals, may be used for any other work; but you shall in no way eat of it.

25:For whoever eats the fat of the animal, of which men offer an offering made by fire to the LORD, the soul who eats it shall be cut off from his people.

26:You shall eat no manner of blood, in any of your dwellings, whether it be of bird or of animal.

27:Whoever it be who eats any blood, that soul shall be cut off from his people.

28:The LORD spoke to Moshe, saying, 29:Speak to the children of Yisrael, saying, He who offers the sacrifice of his peace-offering to the LORD shall bring his offering to the LORD out of the sacrifice of his peace-offering:

30:his own hands shall bring the offerings of the LORD made by fire; the fat with the breast shall he bring, that the breast may be waved for a wave-offering before the LORD.

31:The priest shall burn the fat on the altar; but the breast shall be Aharon's and his sons'.

32:The right thigh shall you give to the priest for a heave-offering out of the sacrifices of your peace-offerings.

33:He among the sons of Aharon who offers the blood of the peace-offering, and the fat, shall have the right thigh for a portion

a portion.
34:For the breast of the wave-offering and the thigh of the heave-offering have I taken of the children of Yisrael out of the sacrifices of their peace-offerings, and have given them to Aharon the priest and to his sons as a statute forever from the children of Yisrael.

35:This is the anointing-portion of Aharon, and the anointing-portion of his sons, out of the offerings of the LORD made by fire, in the day when he presented them to minister to the LORD in the priest's office;

טָרֻפַּה אַשֶּׁר ַ הַבָּהַמַה מַן הנפש מעמיה: הנפש ההוא ־משה המקר החוה ֹהַחֶלֵב החזה שוק תרומה הימין :34 בֿל את־חזה התרומה שוק מל :35 T:35 7 מאת

36:which the LORD commanded to be given them of the children of Yisrael, in the day that he anointed them. It is a statute for ever throughout their generations. 37:This is the teaching of the burnt-offering, of the meal-offering, and of the sin-offering, and of the guilt-offering, and of the consecration, and of the sacrifice of the peace-offering;

38:which the LORD commanded Moshe in Mount Sinai, in the day that He commanded the children of Yisrael to offer their offerings to the LORD, in the wilderness of Sinai.

(8)1:The LORD spoke to Moshe, saying, 2:Take Aharon and his sons with him, and the garments, and the anointing oil, and the bull of the sin-offering, and the two rams, and the basket of matzah;

3:and assemble all the congregation at the door of the Tent of Meeting.

4:Moshe did as the LORD commanded him; and the congregation was assembled at the door of the Tent of Meeting.

5:Moshe said to the congregation, This is the thing which the LORD has commanded to be done.

לֵיהְוָה: هּ אֲשֶׁר צָנָּה יְהֹוָה לָתֵת לָהֶם בְּיוֹם מְשֶׁתוֹ בִּנִי יִשְׂרָאֵל חֻפְּת עוֹלֶם לְדֹרֹתְם: שֻׁיּנִּוֹאָת הַתְּוֹרָה לְעֹלָה לֵמִּנְחָה וְלְחַשָּׁאת וְלָאָשֶׁם וְלַמִּלוּאִים הַתּוֹרָה לְעֹלָה לַמִּנְחָה וְלְחַשָּׁאת וְלָאָשֶׁם וְלַמִּלוּאִים וּלְוֻבָּח הַשְּׁלָמִים: שּּּאֲשֶׁר צְנָּה יְהוֶה אֶת־מֹשֶׁה בְּהַרְ אַת־מֹשֶׁה בְּהַרְ יִהְיָה אֶת־בְּנִי יִשְׂרָאֵל לְהַקְּרְיִב אֶת־סְינֵי בְּיֹהוֶה בְּמִרְבַּר סִינְי: יְשְׂרָאֵל לְהַקְּרְיִב אֶת־קְרְבָּנִי הְאֵת שֶׁמֶּן הַמִּשְׁחָה וְאָת וְ שָּמְּן הַמִּשְׁחָה וְאָת וּ בְּּבִיי וְאָת וּ בְּבִּיי וְאָת וּ בְּבִּיי וְאָת וּ בְּבִּיי וְאָת וּ בְּבִּיי וְאָת וְ בְּבִּי וְ וְאָת וְ בְּבִּי וְאָת וְ וְאֵת וְ בְּבִּי וְאָת וְ וְאֵת וְ וְאָת וְ וְאֵת וְ וְאֵת וְ וְאֵת וְ וְאֵת וְ בְּבִּי וְאָת וְ וְאֵת וְ וְאֵת וְ שָׁנְי הְאֵלִים וְאֶת שְׁמָן הַמִּשְׁחָה וְאָת וּנְיְת מְשָׁה בְּבִיי וְאָת וְ וְאֵת וְ שְׁנִי הְאֵלִים וְאֶת שְׁמָן הַמִּשְׁחָה וְאָת בּוְּהְת מִשְׁה בְּנִים וְאָת מִין הִתְּה אִת וְ וִתְּק הֵל אֶל־הָעִדָה הָּקְהָל אֶל־הָשָּרְה מִשְׁה אָל־הָעֵדָה עָנִיה בְּרָבְיִם בְּנִיה אִתוֹ וְתִּקּהֵל אָל אָל־בֶּתָח אֹת בְּבִּיה וְנִים בְּנִים מִּעְרֵה בְּנִיה אַת בְּנִים בְּנִיְת בְּבִּרְה בְּנִיה בְּנִיה אֹת וֹ בִּנְיִה אִת בְּה וְהִיבְּה אֹת וֹנִיך בּנִיה אִת בְּבָּה בְּרָבְיִה בּבּר בּנִיהְה אֹתוֹ וִתְּקְבּה מִשְׁה אֶל־הָעִדְה עָּרָה עִרָּה בְּנִיבְר בּנִבְיה בּוּרִים בְּיִבְיה בְּיִבְיה בּיּבְר בּנִיים בְּיוֹם בְּיִים בְּשְׁתוֹיתוּ בְּיִים בְּיִבְיה בְּיִבְיה בְּיִבְיה בְּיִבְיה בְּנִים בְּיִים בְּיִבְיה בְּיבְיה בְּיִבְיה בְּיִבְיה בְּיִבְיה בְּיִים וְנִיתְים בְּיִים בְּיִבְיה בְּיבּר בְּיבּיה בְּיב בְּיה בְּיבְיה בְּיב בְּיה בְּיב בּר בּעבְה בִּיה בְּיב בּיבּים בְּיבּים בְּיבּים בְּיבּים בְּיבּים בְּיבּים בְּיבּים בְּים בְּיבּים בְּיבּים בְּיבּים בְּיבּים בְּיבּים בְּיבּים בְּיבּים בְּיבּים בְּים בְּבְּים בְּיבּים בְּיבּים בְּיבּים בְּיבּים בְּיבּים בְּיבְּים בְּיבּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיבּיבְים בְּיִים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיּים בְּיּבְּים בְּיּים בְּיבְּים בְּיִים בְּיִים בְּים

מִשֶּה לֵאמְר: בַּבֶּבֶּר אֶל־בְּנִי יִשְׂרָאֻל לֵאמִר כְּל־חֵׁעֶב לְצִיּלְה לֵא תֹאכֵלוּ: יִשְׂרָאֻל לֵאמִר כְּל־חֵׁעֶב לְאַ תֹאכֵלוּ: בְּלָה לְא תֹאכִלוּ: בְּלָה וְאָכִל לְא תֹאכִלוּ: בְּלָה וְאָכִל לְא תֹאכִלְוּ: בְּלָא תֹאכִלְוּ: בְּלָא תֹאכִלְוּ: בְּלָא תֹאכִלְוּ וְאָכִל לְא תֹאכְלְהוּ: בְּלָא תֹאכְלְהוּ: בְּלֶבְי בְּלִא תֹאכְלְהוּ: בְּלָא תֹאכְלְהוּ: בְּלָא תֹאכְלְוּ בְּלֶבְי בְּלְבִיב מִמֶּבְּה אָשֶׁר בִיקְרִיב מִמֶּבְּה אָשֶׁר בִיקְרִיב מִמְּבָּה אָשֶׁר בִיקְרִיב מִמְּבָּה אָשֶׁר בִּילְרִיב מִנְּכָּים לְאַבְּיוּ בְּכָל מוֹשְׁבֹתִיכֶם לְעִוּף בִּילְר בְּכָל מוֹשְׁבֹתִיכֶם לְעִוּף בִּילְר בְּכָל מוֹשְׁבֹתִיכֶם לְעִוּף בִּילְיתָה בְּבָּבֶּישׁ הְאֹשֶׁר־תֹאכֵלְ בְּל־בָּם וְנִבְרְתָה בְּבָלְיוּ בְּכָל מוֹשְׁבֹתִיכֶם וְנִבְרְתָה בִּבְּיִם וְנִבְרְתָה בִינִים וְנִבְרְתָה בִּבְּיִם וְנִבְרְתָה בִּבְּיִם וְנִבְרְתָה בִייִים אַשֶּׁר־תֹאכֵלְ בְּל־בָּם וְנִבְרְתָה בִּיִבְים וְנִבְרְתָה בִּים וְנִבְרְתָה בִּים וְנִבְרְתָה בִּים וְנִבְרְתָה בִּבִים וְנִבְרְתָה בִּים וְנִבְרְתָה בִּים וְנִבְּרְתָה בִּים וְנִבְיְתְה בִּבִּים וְנִבְרְתָה בִּים וְנִבְיְתְהִים בְּיִבִים וְנִבְיְתְהָים בְּיִבִּים וְנִבְיִתְהָה בִּים וְנִבְיְתְהָים בִּים וְנִבְיתְה בִּים וְנִבְיִים בְּיִבִּם וְנִבְיִים בְּיִים וְנִבְיִים בְּיִבְּיִים וְנִייִים בְּיִבְּים וְנִבְּרְתָּה בִּיִים וְנִבְיִים בְּיִים וְנִבְיְתְהָה בִּיִים וְנִבְיְתִיה בִּים וְנִבְיִים בְּיִים בְּיִבְיּיִים בְּיִים וְנִבְיִים בְּיִים וְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים וְיִבְּיִים בְּיִבְּיִים וְיִבְּיִים בְּיִים וְנִבְּיִים בְּיִים וְנִייִים בְּיִים וְנִבְיִים בְּיִים וְנִינִים בְּיִים וְיִבְּיִים בְּיִים וְנִייִים בְּיִים וְיִיִים בְּיִים וְיִבְּיִים בְּיִים וְיִיּיִים בְּיִים וְּיִים בְּיִים וְיִבְּיִים וְיבִּים וְיִיְתְּיִים בְּיִים וְיבִּייִים בְּיִים וְיִבּיְים בְּיִייִים בְּיִים וְיִבְּיִים בְּיִים וְיִבְּיִים וְיִייִים בְּיִים וְיִייִים בְּיִים וְיבִּיְיים בְּיִיים בְּיִיים בְּיִים וְיבִּייִים בְּיִיים בְּיִים וְיבִּייִים בְּיִים בְּיִייִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִיים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּייִים בְּיִיבְיים בְּיִיים בְּיִיים בְּיִיבְּים בְּייים בְּיִים בְּיִים בְּי

לְּבְּנִידִבּּר יְהְוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמְר: בּבַּבֶּר אֶל־בְּנִי יִשְּׂרָאֻל לֵאמִר הַמַּקְרִיב אֶת־עֻבַח שְׁלָמִיו לֵיהֹוָה יָבְיא אֶת־קבּנְי לִיהְוָה מָעָבַח שְׁלָמִיו: בִּיִדִיו חִּבִיאֶינָה אֻת קְרַבָּנְי יִהְנָה אָת הָחָוָה יְבִיאֶנִּוּ אֵת הָחָוָה אָשִׁי יְהַנְה אֶת־הַחֻלֶב עַל־הְחָוֶה יְבִיאֶנִּוּ אֵת הָחָוָה לְבָנִיו הַבְּיֹה אָת הָחָוָה לְבָנִיו הַלְּבָנִיו: בְּבֹנִיו: בַּבֹּהָן אָתר הַכּּהָן אָתר הַמִּיְר הַבְּבִּיִיו: בְּיִּאָתוֹ הַחָּוָה לְבַנִיו: בְּיִבְּיוֹ: בְּיִנִאת הָחָוֹה לְצִבְנִיו: בְּיִבְיִוּ: בְּיִנִּה הַחָּוֹה לְצִבְנִיו: בְּיִבְּיוֹ: בְּיִנִּה הַחָּוֹיִה לְצִבְנִיו: בְּבְנִיוּ: בְּיִנְאַת הַחָּוֹה לְצִבְנִיוּ: בְּיִבְּיִה הַחָּוֹיה לְצִבְנִיוּ: בְּבַנִיוּ:

לַכֹּהֻן תִתְנִרּ תָרוּמָה שַׁלְמֵיכֶם: מִזּבְחֵי הַיַּמִין ָוָאֶת־הַחֻּלֶב הַשְּׁלָמְים אָת־דַּם שׁוֹק 34:**جر**ڑ אָת־תַוַה ַלְמָנָ**ה**: הַנְּמִין הַתנוּפָה לָלַ חָתִּי שוק הַתְרוּמָה לָ<u>אַהַ</u>רֹן אֹתַם שַׁלְמֵיהֶם וַאֶתוֹ זֹאת פַּׁלַ 35 בַּיֹ מֵאָת בָּנִי בִּיוֹם מאשי אֹתַם הַקְרִיב בְּיוֹם ׁ **٦७٪**:36 לָהֶם לַתָּת גַּנָה יָהרָה יִשְׂרָאֶל לְלֹרֹתְם: אֹתָם עוֹלָם עַקַת מֵאֻת וַלַמִּלוּאִים לְעֹלָה לַמִּנְחָה וָלָאָשֶׁם ַּוִלְחַ**טְּא**ת אָעָּיִא:₃₈ אָת־משֶה יָהוָה צָרָה הַשְּׁלָמִים: צַוֹתוֹ אָת־בָּנִי לַיהוָה בְּמִדְבַּר

וְאָת־אַהְלּר יְהַנָה אָל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: בַּקַח אֶת־אַהְרֹן וְאָת וְּאֶת בְּבָּנִיו אָתֹן הָמִּעְה וְאָת בְּבָּנִים וְאֶת שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְאָת פַּר בְּבָּנִיו אִתֹּן הַנִּיִּעְת שָׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְאָת פַּר בְּבָּנִים וְאֶת סַל הַמַּצְּוֹת: וְאָת הַחַּשִּׁאת וְאֵת יִאָת יִאָת הַמַּצְוֹת: וּוְאָת

בָּל־הַעֵּדָה הַקְּהֵל אֶל־פֶּתַח אֹנֶהל מוֹעֵד: גַּיַיַּעשׁ מֹשֶׁה כְּאֲשֶׁר צִּיָּה יְהִוָּה אֹתִוֹ וַתִּקְּהֵל הְעֵדָה אֶל־פֶּתַח אֹנֶל מוֹעֵד: גַּיִּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָעֵדָה זֶה הַדְּבָׂר אֲשֶׁר־צִוָּה יְהִוָּה לַעֲשִׂוֹת: וירבר יהוה אכ

משה כאמר דבר אכ בני ישראכ כאמר ככ זזכב
שור וכשב ועד כא תאככו וזזכב בבלה וזזכב
פרפה יעשה כלכל מכאכה ואכל כא תאכלהו
כי ככ אכל זזכב מן הבהמה אשר יקריב ממנה
אשה כיהוה ונכרתה הנפש האכלת מעמיה
וכל דם כא תאכלו בכל מושבתיכם כעוף
וכבהמה כל נפש אשר תאכל כל דם ונכרתה
הנפש ההוא מעמיה

וידבר יהוה אכ משה כאמר דבר אכ בגי ישראכ כאמר המקריב את זבוז שלכמיו כיהוה יביא את קרבגו כיהוה מזבוז שלכמיו ידיו תביאינה את אשי יהוה את הוזכב עכ הוזזה יביאגו את הוזזה כהגיף אתו תגופה כפגי יהוה והקטיר הכהן את הוזכב המזבוזה והיה הוזזה כאהרן וכבניו ואת שוק הימין תתבו תרומה ככהן מובוזי שכמיכם המקריב את דם השלמים ואת המכב מבני אהרן כו תהיה שוק היבין כבגה כי את וזוה התגופה ואת שוק התרומה כקוותי מאת בגי מובוזי שכביהם ואתן אתם כאהרן הכהן וכבביו כווק עוכם מאת בני ישראכ ואת משוות אהרן ומשוות בניו מאשי יהוה ביום הקריב אתם ככהן כיהוה אשר צוה יהוה כתת כהם ביום אתם מאת בני ישראל זוקת עולם כדרתם זאת התורה כעכה כבנוה וכוושאת וכאשם וכבכואים וכלבוז השכבים אשר צוה יהוה את משה בהר ביום צותו את בגי ישראכ כהקריב את קרבגיהם כיהוה במדבר סיגי

וידבר יהוה אכל משה כאמר קוז את אהרן ואת בניו אתו ואת הבגדים ואת שמן המשוזה ואת פר הוזשאת ואת שני האיכים ואת סכל המצות ואת ככל העדה הקהכל אכל פתוז אהכל מועד ויעש משה כאשר צוה יהוה אתו ותקהכל העדה אכל פתוז אהכל מועד ויאמר משה אכל העדה זה הדבר אשר צוה יהוה כעשות